

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС

**ВЪВЕДЕНИЕ
БОГОРОДИЧНО
2023**

Моето писмо до Божията Майка

Пиша ти кратко,
с надежда да го прочетеш
и с твоята любов към нас позната
да върнеш отговора още днес!

Пиша ти за детските години
как искам да се върна там,
където няма капка злоба,
а безгрижие, любов и смях.

Искам да ти разкажа за моите тревоги,
че тук върлува зло и мрак!
Безкрайните войни не стихват,
навсякъде е омраза и глад!

Тук царува страшна злоба,
гняв, завист и ненавист,
че хората са вълци в овча кожа
и изхода не виждам в този мрак!

Притихвам в тъмнината.
Мисля си за теб в този час.
Че ти страдала си в безпощада,
но помагаш ни на нас!

Завършвам писмото си с вяра,
че ще стигне бързичко до теб
и ще изпратиш в отговор тогава
твоята любов с блага вест!

*Анна-Никол Георгиева – VII клас
ОУ „Гео Милев“, село Белозем*

До Божията Майка

Аз съм ученик в четвърти клас. Палав, своенравен, често крещящ на другите.

Веднъж госпожата ме попита : „ Защо крещиш, когато си разстроен? “ „Защото губя спокойствието си, затова викам. “

Учителката ме погледна учудено. „ Не крещи, моли се! Моли се на Божията майка. Знам, че ти загуби своята, но Небесната майка чува молитвите ни , дори когато са произнесени наум.“

Тези думи преобърнаха живота ми. Оттогава всеки ден мислено отправям своята молитва към Света Богородица. Редя въображаемото си писмо към нея, шепна и просто гледам безмълвен лика и , защото знам, че чрез нея думите ми стигат до мама. Макар толкова далеч един от друг, усещам , че душите ни са много, много близо, защото се обичаме. А моята опора, надежда и утеха в трудните моменти е Света Богородица – Божията майка.

Автор: Христо Петров – 4 клас

ОУ „Неофит Рилски“ – с. Ягодово

Към Богородица – молба за мир

Спри войната, Богородице,
за да се върна у дома,
за да играем пак на воля
из широките поля.

Спри войната, Богородице,
и щастие ни донеси.
Сълзите ни изтрий
и болката ни премахни.

Мечтая пак да бъда там,
където близките ми са живели,
където с радост, вяра и любов,
те и мене са създали.

Спри войната, умолявам те!
За друго аз не мисля, не копнея.
Прости за туй че безспирно призовавам те,
но без Украйна аз не мога да живея!

Ольга Кароленко - 6-ти клас

Църковно училище "Благодравие" при храм "Свети Атанасий" Асеновград

Учители: Мария Калайджиева и Ивелина Петрова

Майко Божия

До Божията майка пиша днес,
реших да ѝ изпратя блага вест,
да ѝ покажа благодарност за това,
че бди над всички ни на таз земя!

Да ѝ призная колко вярвам аз,
че е до мене всеки ден и час,
в училище, вкъщи и в игри,
тя пази ме от всякакви беди!

Семейството ми топло и сплотено
на нея уповава се смирено,
във всеки труден ден и час,
тя с обичта си бди над нас!

И знам, че моето писмо лети,
към необятните небесни дълбини,
и някой ден ще стигне там – където,
изпратило го е с любов сърцето!

Деница Денислова Тонкова
VI б клас ОУ „Гео Милев”, с. Белозем

Богородица – моя Свята вдъхновителка!

Моето писмо до Божията майка

Есе

Пресвета Богородице,

Ти за мен си вдъхновение за вяра, покорство и посвещение към всичко добро и благородно. Ти се довери напълно на Бог и прие да бъдеш майка на Господ Иисус Христос, в Когото вярвам силно. Светъл пример си ми в живота за смирение.

Опитвам да погледна през Твоите очи и сърце, макар да зная че това е невъзможно. Ти, Майко Божия, си почувствала най-голямата благодат и неземна радост като си била удостоена да заченеш непорочно и родиш Спасителя на нашите души. О, Пречиста Дево, Ти си държала в ръцете си Бога! Гледала си как расте, изпълнена с Божествена майчина любов! Съвършена е любовта Ти, безкрайна и необяснима. Но, Майко Божия, сърцето ми се свива като помисля за страданията, през които си преминала.

Какво ли ти е било, когато си разбрала от Симеон пророк, че детето Ти ще бъде невинно убито? Какво ли си мислила, когато си търсила нашия Господ Иисус Христос три дена и не си го намерила? Какви ли са били мъките Ти, когато си чула, че иудеите са хванали сина Ти и са го разпънали на кръста? Но най-вече как си се почувствала, когато си видяла как собственото Ти дете е разпънато на кръста като разбойник? Да изгубиш детето си е най-тежкото страдание за една майка. Да го видиш как страда несправедливо, предаден и убит жестоко заради греховете на хората. Но въпреки всички болки и страдания Ти не си изгубила вярата и надеждата в най - важното събитие в историята на човечеството - Светлото Христово Възкресение.

Този така важен лъч надежда на спасението ни! Този дар на безграничната Божия любов, който учи и нас как трябва да се обичаме, как трябва да се жертваме и да си помагаме.

Зная и вярвам, Майко Божия, че силата на Господ те е укрепила, за да издържиш. За да видиш Възкръсналия наш Господ Иисус Христос, за да усетиш тази духовна благодат и да бъдеш за утеха и радост на християнския народ.

Ти помагаш на хората, които се обръщат към Тебе с чиста молитва, закриляш с майчина любов децата. И аз като Тебе, Пресвета Богородице, обичам много децата.

Обичам да си играя с тях и да им помагам да откриват истините на нашата християнска вяра.

Благодарна съм, че помагам на моите учители в Неделното училище по Благонравие на по-малката група. Радвам се, че съм се родила и израснала точно тук, Богородице! Че съм обикнала всичко, което е близко. Благодарна съм, че имам обичащо се семейство, което ме възпитава да вярвам в Бог и да ценя всичко, което имам. Моля те ,Царице Небесна, бди над нас и ни обгръщай винаги с Твоя благодатен покров.

Амин!

Прекланям се пред Твоето Велико милосърдие и безгранична любов!

От: Периана Димова

14 год. 8 клас

Църковно училище "Благонравие" към храм "Свети Атанасий" Асеновград

МОЕТО ПИСМО ДО БОЖИЯТА МАЙКА

Благодарна съм ти, Богородице Дево, Божия майко, че живея в сплотено християнско семейство, което ме дарява с любов и подкрепа. Благодарна съм, че живея в райското кътче на земята – България. Благодарна съм, че съм здрава, че имам покрив над главата си, че не съм гладна и жадна, че не чувам страховитата сирена за опасност, имам приятели, уча в добро училище, имам мечти.

Силна е връзката ми с моето семейство, за което домът е свещено място. Там има много топлина, разбирателство и уважение. Родителите ми са трудолюбиви и отговорни хора, които с личния си пример ме научиха на милосърдие, търпение, сдържаност и вяра в доброто. Любовта ни е безрезервна и ни окриля. Приемам го като благословия. Щастлива съм, че съм християнка.

Измъчва ме мисълта, че не всички хора живеят спокойно като мен. Несправедливо и жестоко е, че по света има бездомници, просяци, гладуващи деца, невинни жертви на войните. Моля те, Богородице Дево, Божия майко, помогни им, вдъхни им надежда и нови сили!

Живеем в епохата на новите технологии, дигитализация, изкуствен интелект. Свидетели сме как роботи започват да заемат мястото на хората. Говорим за революционен скок на икономиката. Но за сметка на това се ограничава общуването „лице в лице“ между хората. Да, можем бързо да намираме нужната ни информация от интернет, да ползваме различни услуги, но той крие и опасности. Контактът с реалния свят не може да бъде равностоеен на този от виртуалния. Аз не подкрепям пристрастяването към социалните мрежи. Виртуалното няма да те стопли, както среща с ближния, няма да те успокои, да те накара да се чувстваш щастлив, да се усмихнеш. Вместо да стоя часове наред пред компютъра, предпочитам да чета книги, да разлиствам страница по страница. На това ме научиха моите родители и учители.

Трудно ми е да си обясня как в днешното, уж цивилизовано общество, има толкова агресия. Защо има хора, които причиняват зло, карат други да страдат. Смятам, че главна вина за това поведение има семейството. Родителите са тези, които трябва да дават добрия пример, да възпитават децата си към добродетелност от най-ранна възраст. Да ги отглеждат с много любов, а да не се прехвърля вината само върху обществото. Семейството може да те закриля, да те вдъхнови, да те подготви за живота, но може и да те направи бездушен, арогантен, агресивен. Света Богородице, вдъхни вяра в доброто, в християнските добродетели на грешните.

Преди дни в моето училище се проведе прекрасна инициатива под надслов „Заедно всички за едно по-добро бъдеще“, където дискутираните теми бяха агресията,

толерантността, уважението, добрият пример. Как родители, учители и ученици заедно да постигнем хармония в отношенията ни. Учениците изявихме своите музикални, театрални и спортни таланти.

За мен изкуството е спасение от агресията, то прави хората по-добри. Благодаря на Господ за таланта, с който ме е дарил, да мога да пея – музиката е моето спасение, тя е висш дар. Когато пея, се чувствам щастлива, сякаш доброто се разпръсква наоколо и тези, които ме слушат, ми казват, че съм ги докоснала и стоплила.

Света Богородице, имам и други тревоги. Нашата планета е замърсена и опустошена от прекомерно потребление. Хиляди животни и растения са застрашени от изчезване. Сигурно сме лоши стопани. Може би само някакво чудо ще попречи на екологичната катастрофа. Богородице Дево, Божия майко, горещо те моля да помогнеш за спасението на красивата ни планета! Дай разум и просветление на управниците на света, които да повярват на учените и да направят необходимото за оцеляване на Земята.

Когато се тревожа, не съм сигурна в себе си, най-искрено отправям молитва към теб, Света Богородице, защото знам, че ме чуваш и ми помагаш, вдъхваш ми надежда и страхът ми изчезва!

Една нощ те сънувах. Ти ме държеше в двете си длани като цвете и осъзнах колко малки и неопитни сме ние, а ти колко си всесилна, чиста, сияеща, мила, любяща. Благодаря ти, че ни закриляш, изслушваш ни, напътстваш ни и ни носиш душевно спокойствие!

Наближава най-светлият празник за нас, християните – раждането на твоя син Иисус Христос. Вярвам, че по Коледа стават чудеса. Горещо се моля чудото да е свързано с промяната на нашия свят към по-добро. Искам от цялата си душа мир, спокойствие, здраве и закрила!

Антония Борисова Арнаудска от 7 в клас,

ОУ "Алеко Константинов", гр. Пловдив

Моето писмо до Богородица

Всеблага Богородице, майко на Иисус и на всички, които вярват! Зная, че на тебе вярващите се молят, когато страдат, когато имат грижа или когато скъп за тях човек е болен. Молят се за здраве, успокоение и благоденствие. Аз днес ти пиша писмо. Не за да отправя молитва към тебе, а за да споделя своята радост. Радостта, че научих коя си и че те приех в своя живот.

Не помня много от това. Със семейството ми се бяхме събрали в храма. Мама и кака бяха със забрадки. Те се молеха пред иконостаса, а тате пееше заедно с други мъже църковни песни на клира. Чудех се защо ли днес се молахме в храма? Защо чувствах странна сила и преклонение в мен?

Докато забождах своята свещичка в пясъка, стара прегърбена жена със забрадка дойде при мен. Сякаш чула мислите ми, тя прошепна:

- Малко момиче, знаеш ли какво се е случило днес?

Аз мълчах и дума не отронвах.

- Сега ще ти кажа - рече тя. - Малката Мария била избрана от Бог да бъде майка Божия. Когато станала на 3 години, родителите ѝ я завели в Йерусалимския храм, за да я посветят в служба на Бога. Там я посрещнал и приел първосвещеникът. По Божия повеля той я въвел в „Святая святих”, сиреч в най-свещеното място в храма. Мария била възпитавана в страх Божий, пребъдвала в молитва и послушание и изучавала словото Божие. Занимавала се ръкоделие и се готвела за бъдещето си свято предназначение. Мило и тържествено било това въвеждане. Въведението на Света Богородица в храма празнуваме на 21 ноември. Тоя ден е празник на християнското семейство. Християнският дом е място, където всеки от нас получава първите познания за Бога и за религиозния живот. Тук получаваме християнско възпитание, което ни прави добри граждани и достойни наследници на царството Божие.

Изслушах тези думи мълчаливо. За мене те бяха откровение. Исках да благодаря на старата жена, но сякаш вдън земя беше изчезнала тя. Благодаря, Богородице, че осветяваш моя живот и ме подтикваш към добри дела!

Благодаря на Бог за семейството ми, най-мило на света!

Яница Радева

11 години, Vа клас

СУ „Свети Софроний Врачански“ - град Пловдив

Учител: Ирина Даскалова